

ZPRAVODAJ OSADNÍKŮ A OSADNIC

ROĞ. 2.

WYOMING, SOBOTA, 1. ŘÍJNA 1860

Ğ. 39.

Krvavá noc ve Stonetown

Týdny teroru, které našemu městu jako banda Bessie Bonesové, vyvrcholily včera strašlivými událostmi, jež nelze nazvat jinak usilovali o senzacechtivý novinový titulek. Protože náš zpravodaj odebírají čtenáři i v dalších obcích teritoria Wyoming, připomeneme nejprve dění poslední doby, které k osudným událostem dnešní noci vedlo. Čtenářům se navíc omlouváme, pokud shledají tento text výjimečně emočně laděným; autor přiznává, že je Krvavou nocí osobně zasažen a jako další dobří občané města touží po spravedlivé odplatě.

Loupeživé nájezdy banditů dopadají na naše město pravidelně jako stín Mount Trophy, na jejímž úpatí Stonetown leží. Starostka Florence Greenová opakovaně žádala armádu o poskytnutí ochrany, ale nejbližší posádka sídlí 140 mil od města a v současnosti navíc vede tuhé boje s kmeny Čejenů a Šošonů. Šerif Makepeace proto z bojeschopných občanů vytvořil městskou domobranu, která ve městě drží stráž. Tak tomu bylo i včerejší noci.

Hlídka zpozorovala členy Bonesové bandy těsně po západu slunce. Tentokrát nezaútočili divoce a okázale, jak tomu bylo v poslední době zvykem, ale rozdělili se a v tichosti se pokoušeli krást zásoby a cennosti. Ke střetu došlo za domem pekaře Parkera, kde se dva očividně pohublí zločinci pokoušeli odcizit pytle s moukou. K nastalé přestřelce se přidali další bandité a střelba se tak během chvíle rozšířila po celém

S Boží pomocí se zburcované domobraně i tentokrát podařilo útok odrazit, ale za vysokou cenu: na místě zemřel Adam Green, starostčin dvacetiletý syn, a téže noci podlehl následkům zranění také Christopher Musslewhite, náš milovaný redakční kolega a přítel. Bohužel se brzy ukázalo, že tím tragický výčet ještě někončí.

PEULLLETON

BUDOUCNOST DORAZILA DO STONETOWNU, I KDYŽ TROCHU KLOPOTNĚ

Babí léto předalo štafetu časnému podzimu, slunce se sklání za obzor zase o něco dřív, stádo černých bizonů jako každý rok táhne na západ, jen u šerifa se dělo něco neobvyklého. Konečně k nám tento týden dorazil až z Texasu Ian Carpentier.

Že jste netušili, kdo to je? Po jeho návštěvě ve Stonetownu už pochyb. nemáte Inženýr Carpentier nepřišel s prázdnou. Ze svého skromného povozu vyndal nevelkou krabici a téměř až obřadně ji přinesl k šerifovi do kanceláře.

A pak to nastalo. Inženýr Carpentier celý rozechvělý opatrně dřevěnou bednu začal s pomocí

působí skupina desperátů známá zástupce ve městě pátrali po případných přeživších banditech, povšimli si odemčených kostelních vrat. Obezřetně vešli dovnitř než Krvavou nocí, aniž bychom a naskytl se jim srceryvný výjev: na podlaze svatostánku ležela zkrvavená Clare Clayová, nad jejímž vyhasínajícím tělem se skláněl mladý bandita, podle svědků sám šokován hříchem, kterého se na pastorově dceři, nevinném květu našeho městečka, dopustil.

> Vrah se zatčení nebránil, vědom si toho, že byl svými zlotřilými kumpány opuštěn. V cele byl následně identifikován jako David Pavne, asi osmnáctiletý mladší bratr nechvalně známého Paula Payna. Občané města, se kterými jsme mluvili, se shodovali, že Davidova problematická povaha byla tikající bombou: pod tíhou rodinného stigmatu vyrostl před zraky obce z bohabojného chlapce nedůtklivý surovec, takže celé město si oddechlo, když se David z města odstěhoval na opuštěnou rodinnou farmu Paynů. Žel Bohu, právě to jej zřejmě vehnalo do náruče Bessie Bonesové,

Když šerif Makepeace a jeho a kdybychom z paměti dokázali vymazat hrůzný obraz mrtvé Clare a jejího plačícího otce, reverenda Samuela Claye, našli bychom snad v srdcích pro Davida Payna trocha politování.

Rána je však příliš čerstvá a hluboká. Nejen Clare, ale i Adam Green a Christopher Musselwhite si zaslouží, aby byli strůjci jejich smrti pohnáni ke spravedlnosti. Na deset rozpoznaných členů zločinecké bandy byl již vydán zatykač. Kromě Bessie Bonesové tak byla vypsána odměna např. na George Watchmana, Henryho Rolla, Toma Thomase, Josepha Shrewa nebo Johna Tombse. Poprava Davida Payna, která sice neutiší náš pláč, ale snad aspoň částečně spláchne hořkost, byla šerifem ohlášena na sobotu 8. října o západu slunce.

Praví kniha Job 24:14 "Vrah vstává, když se zešeří, aby zabíjel ubohé chudáky; jako zloděj se nocí odplíží." Proto svět vezdejší bude vždy zkoušen násilím a vystaven příkoří. Jedině Království Boží bude spravedlivé. Proto modleme za duše našich mrtvých i nás samých.

Charlie Collins, šéfredaktor

Přikryté tělo Clare Clayové, dcery pastora Claye, ležící na kostelní podlaze.

první ráně se nešikovně, a nutno dodat, že velmi ošklivě, udeřil do hlavy. Naštěstí byl přítomen i doktor Ramsey a briskně asi deseticentimetrový šrám zašil.

Poté, co inženýr Carpentier opět nabral dech a vědomí, pustil se již za laskavé asistence místního kováře pana Suttera znovu do rozbíjení schrány. Když se oba rozhodli otevřít víko, vážený pan Sutter neodhadnuv svou sílu, mohutným pohybem kryt vymrštil nešťastně přesně do Carpentierova zranění.

Naštěstí opět přispěchal s obvazy doktor Ramsey a barman pan Coolidge zavdal inženýru pořádný lok třicetileté whiskey. Bohužel však útrapám neměl být

Lahodný mok sice rychle postavil pana Carpentiera na nohy,

kladiva a kleští rozbíjet. Jenže při jenže vzápětí si při odstraňování dřevěných pilin z bedny do ruky zasekl netradičně velkou železnou šponu (i pan Sutter po následném měření kroutil nevěřícně hlavou nad nezvyklou velikostí), kterou patrně při balení neopatrní skladníci omylem přidali do ochranné směsi.

Doktoru Ramseymu bohužel došly sterilní obvazy i niť při předešlém ošetření, přítomný krejčí pan Pitt však přišel s rychlou nabídkou prvotřídního zboží z vlastních zásob, a tak byl pan Carpentier. bvť se zcela zafačovaným předloktím, schopen brzy pokračovat ve vyjmutí onoho fantastického vynálezu.

Ano. Po zhruba hodině strastiplného procesu jsme byli svědkem toho, jak poprvé v historii spočinula na půdě Stonetownu telegrafická souprava.

GLOSA

PŘED HISTORICKOU DANOSTÍ NELZE UNIKNOUT

Svoboda a demokracie na prvním místě. Je politováníhodné, že tyto dvě nezbytnosti lidského bytí jsou stále v mnohých místech na světě podceňovány, ba zašlapávány ve vyššího jménu principu, bezpečnosti státu, Boha...

I tady ve Wyomingu bytostně cítíme tep dějin, který se ozývá z dalekého středu Evropy. Už brzy se tamní císařpán rozhodne vydat důležitý dokument. Dost bylo absolutistických přežitků. Doba se změnila. O tom v "novém světě" něco víme. Odkaz Jeffersonů a Washingtonů je nesmrtelný. Jednou dojde i na Evropu a tenhle odkaz povede k velkému probuzení. Věřím, tuším, vím.

Cesta, která byla vytyčena před bezmála stoletím, má mnoho rozcestí, ale i já, obyvatel prostého městečka kdesi v zapráskané divočině, si uvědomuji svou lidskou podstatu, důstojnost. Soucítím s těmi, kteří skrze své uvědomění, ať je třeba národní, trpí v kolektivním žaláři se zamřížovanými okny.

Vězte: Já mám okna bez mříží cenzury, státní policie. A volám z nich přes celý širý svět. Stojíme při vás, milí Uhři, kamarádi ze Slovinska, Haliče, přátelé ze Sedmihradska a třeba i z Čech. Snad už brzy ochutnáte, co my tady ve Wyomingu.

Christopher Musslewhite

KNIHA? NE, RADĚJI SKLENKU!

Do naší obecní knihovny přibyl tento týden nový titul: román spisovatele Ivana Alexandroviče Gončarova nazvaný Oblomov.

Nestává se často, že bychom v našem dámském čtenářském klubu měly možnost seznámit se s tvorbou ruského autora. O to větší zklamání nám autor prostřednictvím svého líného, zavrženíhodného hrdiny připravil. Než taková adorace zahálky, prohlašuji při plném vědomí: to raději sklenku sherry!

Žel nezaznamenal inženýr již Carpentier, který zřejmě pod vlivem mnohačetných úrazů v kombinaci s několika hlty whiskey s přístrojem zavrávoraĺ, zaškobrtl a při pádu neobratně udeřil hlavou o hranu šerifova

Telegraf však jako zázrakem sklouzl z jeho rukou přímo před šerifa zcela nepoškozen. Zatímco doktor Ramsey křísil pana Carpentiera, vážený občan Barber, který se, jak jistě všichni čtenáři vědí, živí jako trombonista v místní kapele, odborně přístroj v mžiku zapojil a pan Pitt obratem poslal žádost do nejbližšího lazaretu, aby urychleně vyslali zdravotníky s povozem.

Večer si pak zřízenci z nedalekého Ghosttownu pana Carpentiera odváželi

INZERCE

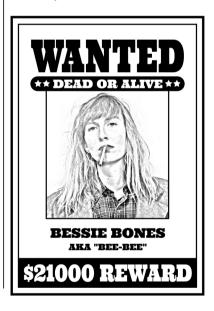
KOUPÍM

- pěknou, Hledám dobře pracovitou. stavěnou, s urostlým pozadím, bujným popředím a zdravým chrupem. Zn. Práce s mulou
- Nepoznal jsem. Sním. Toužím snad až hříšně. Zn. Nebezpečná
- Hledám levný efektivní dosev, anžto několik yardů cesty k Old Donkey jest elementární setba trvale poškozována euforickými mormony. Zn. Alarmující

PRODÁM

- Prodám zánovní tomahawk. Rukojeť pěkně zdobená, ostří ztupělé sekáním mírně bizoního masa. Zn. Bourám rád
- Už mě nebaví posílat lidi na hřbitov. Zbavím se excelentní zbraně značky Winchester. Zn. Vyhořelý střelec
- Po zesnulém manželi jsem našla na půdě prapodivnou velkou klec s dvířky na dvou místech, nějakým kohoutem a hadicí. Zbavím se ráda i malířské štětky. Zn. Smutná vdova

moment zapadajícímu slunci na cestě do Údolí smrti a za zvuku tklivých melodií pana Barbera mával slovutný inženýr svými dvěma zdravými prsty všem občanům Stonetownu. Všem přešťastným občanům Stonetownu. Máme telegraf! Patří nám budoucnost!

